

i Ministeriet, men forinden jeg gaar dertil, ønsker jeg nærmere at forhandle Spørgsmaalet med de grønlandske Læger og give dem alle Lejlighed til at udtale sig derom, saa jeg har ikke kunnet foreslaa at træffe nogen Bestemmelse derom her. — Det ærede Medlem talte dernæst om Kommuneraadene og mente, at der ganske vist kunde være noget berettiget i, at Indenrigsministeren skulde have Lov til at beskikke nogle Danske, særlig af Hensyn til de afsides Pladser, hvor Grønlænderne vare holdte saa stærkt nede af de Danske. Det er i det hele noget, der altid klinger gennem det ærede Medlems Udtalelser, at de Danske have ført et saadant daarligt Regimente oppe i Grønland. Det ærede Medlem regner her alt for meget med de Undtagelser, der have været, og tager alt for lidt Hensyn til, hvorledes Forholdene ere og have været i Almindelighed. Det ærede Medlem udtalte sig i denne Forbindelse om Provst Schultz Lorentzens Indtrædelse i Forstanderskabet og nævnte, saa vidt jeg hørte, ogsaa, at Indenrigsministeren havde tilstillet Inspektøren en Anmodning om at benytte den ham tilkommende Ret til at skaffe Provsten Sæde i Forstanderskabet, men at Inspektøren ikke skulde have taget Hensyn til denne Henstilling. Det er urigtigt, selvfølgelig! Det kunde naturligvis ikke falde Inspektøren ind ikke at tage Hensyn til en saadan Anmodning fra min Side, men naar denne Sag foreløbig blev stillet i Bero, er det ifølge en mundtlig Tilladelse fra min Side overfor Inspektøren, men hele dette Spørgsmaal, der ogsaa hænger sammen med, at Provsten som Præstens Stedfortræder midlertidig indtraadte, skal jeg i øvrigt meget gerne give nærmere Meddelelse om til det eventuelle Udvalg. Det ærede Medlem talte om Inspektørernes Tilsyn og henviste til, at det kunde blive alt for strengt og vidtgaaende, navnlig hvis der fandt nogen gold Ordfortolkning Sted. Det bør selvfølgelig ikke ske, men ellers maa jeg minde ham om, at vi ogsaa herhjemme i vort kommunale Liv have Formen for Statens Tilsyn med Kommunerne anerkendt fra alle Sider, og jeg finder det ogsaa fuldkommen naturligt, at Formen for Statens Tilsyn med Hensyn til det kommunale Liv i Grønland er saadan, at Tilsynet ogsaa, om fornødent, kan blive virkelig effektivt.

Det ærede Medlem udtalte sig saa om Landsraadene og henstillede, at der ikke blev for faa. Der tror jeg nok, jeg tør sige, at det ærede Medlem er i Modsætning til det almindelige Ønske i Grønland

hos dem, der særlig have beskæftiget sig med disse Landsraad.

Jeg tror nok, jeg tør hævde, at man der ønsker, at der ikke bliver flere Landsraad, end det til enhver given Tid viser sig strengt nødvendigt af Hensyn til de praktiske Forhold. Derfor er mit Forslag netop paa dette Punkt formet, som det er. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at han ansaa det for rigtigt, at dette fælles Møde imellem Landsraadene blev holdt en Gang aarligt, men ved Hjælp af delegerede fra de forskellige Landsraad. Det forekommer mig rigtignok at være en meget uheldig Udvej i Sammenligning med den, der her er foreslaaet, saa faa Landsraad som muligt. Det, der skulde opnaas ved mit Forslag, var netop at faa de foreliggende Sager af Almenbetydning fra saa vidt et Omraade som muligt frem til Behandling, idet man jo til Behandling af andre Spørgsmaal har Kommunalraadene. Og naar jeg ikke er gaaet til, hvad jeg er bleven meget tilskyndet til fra stærkt interesseret Side oppe i Grønland, at foreslaa her i Forslaget, at der kun skulde være eet Landsraad for hele Grønland, er det udelukkende, fordi jeg fandt, at det, som Forholdet i Øjeblikket er, vilde være alt for vanskeligt at gennemføre en saadan Bestemmelse. Jeg har derfor ment, at Lovforslaget her burde være saa rummeligt, at der var Adgang til, om det skulde være nødvendigt, ogsaa at oprette to Landsraad f. Eks. i Sydgrønland. Saa talte det ærede Medlem om Valgbarhed og Valgret, og det ærede Medlem for Assens var inde paa det samme Spørgsmaal og mente, at det var for snævre Grænser, der vare dragne med Hensyn til Valgretten, idet Forslaget tog for stærkt Hensyn til Sælfangerne. De Bestemmelser, jeg her har foreslaaet, ere ganske som de nuværende Bestemmelser, og jeg har ikke fundet det rigtigt at gaa bort fra disse Bestemmelser, medmindre det skete efter Grønlændernes egne Ønsker. Derfor staar der udtrykkelig her, at „med Hensyn til Valgret og Valgbarhed gælde de i Bestemmelserne af 31. Januar 1872 givne Regler, indtil udvidede Bestemmelser efter Forhandling med Landsraadene maatte blive fastsatte.“ Det ligger altsaa i disse Udtryk, at jeg har tænkt mig udvidede Bestemmelser, men paa den anden Side ikke har ment, at den danske Lovgivningsmagt skulde fastslaa disse, men overlade det til senere Forhandlinger med Landsraadene, efter at dette Forslag var traadt ud i Livet. Jeg førte Forhandlinger om dette